

bodo obotavljali iskaje praznih izgovorov in ugovorov, ampak si prec oskerbeli po svojih županijah tako potrebo gasivno orodje, ktero so „Novice“ že tolikrat priporočale, in brez kterega bi celò nobena vas biti ne smela. Saj bo vse to le njim samim v prid in hasen!

Soriški.

Dopis iz Snežniškega grada 25. oktob. Pretekli teden je grajski gojzdnar v gojzdu kake tri ure od Šneperške grajsine na medveda naletel, ki se je kakih 8 korakov od njega po koncu vzdignil in proti njemu koračil. Gojzdnar strelí dvakrat na-nj; medved že precej po prvem strelu zadet na tla telebi; ker pa puška ni bila s kroglo nabasana, ampak le z obličkami (šreteljni), torej zver ni bila vsmertena; se tedaj po koncu spravi in nad svojega morivca plane, ga za roko popade, s tace pa od zadej zgrabi in kakih 6 korakov deleč verže. Logar, kteri je imenovanega gojzdnarja spremljeval, sproži tudi svojo puško, da bi bil medveda vsmertil, ali strel mu odpove, zato se medvedu vma-kne. Gojzdnar je bil v smertni nevarnosti, ako bi se medved ne bil k psu obrnil, ki ga je ščipal, in je tako gojzdnarja popustil, ki k sreči ni nevarno ranjen.

Medveda ni bilo mogoče potem dobiti; nadjati se je vender, da je konec storil. Pa takih gostov je še v našem gojzdu več.

D—n.

Iz Moravě 24. okt. Ne da bi hotel s tim svojim dopisom „Novicam“ novo prigodbo naznanjati, kerto, kar jim pišem, se je primerilo 26. dan p. m., ali popisati hočem le bravcem strašno in zares čudno in svojeglavno moč strele, ki je v pravem pomenu besede razsajala omenjeni dan po cerkvi sv. Miklavža.

Sv. Miklavž, čuvaj gornje Save, patron brodnikov, varh ladij, ki tako veličastno gleda na vse strani, komu je pač neznan? Hudih valov dokaj je že slišal šumeti ob svojem podnožji, al kaj tacega se mu je javljalo še kadaj primerilo!

Trikrat zaporedoma strela vdari, in taka strela, da je bila vsa cerkev v ognji; tū doli v Moravčah in unkraj Save se je tako treslo, da so okna klepetale. Strela prelomi magnet in ga verže doli v berdo, preterga jabelko na turnu, železo prelomi na verhu, v sredi in pri tleh (pomniti je, vse trikrat tikoma tam, kjer je sestavljeno bilo), in vdari pri tleh skoz turnski zid v žagred, kjer kamne turnskega zida razdrobi in napravi široko luknjo. Tū žagredsko omaro proč odrine, razdrobi duri dvéh zgornjih omaric, srednje pa s pozlačenim kelhom se ne dotakne; predale razbije, da klinci proč stojé, in gré skoz nasprotni zid, ter tako luknjo naredí, da bi človek zlezal skoz. Verže zunaj težko mautno trugo proti cerkvenemu obzidju, turnske stopnice vzdigne, in neke škodlje, pod stopnicami zložene, s toliko močjo zabije v stopnice, da jih ni mogoče vùn iztergati. Druga strela gré iz žagreda, kodar predere vrata, not v cerkev; razbije pol velikega altarja, da altar omahne in bi padel bil, ako bi se ne bil naslonil na tabernakel. Stranske podobe svetnikov položi na tla, angelja izverha postavi v klop, deske in klince in svečnike iz velikega altarja zažene doli za velike vrata. Perte na altarju zvije vkup, in jih na stopnice dene; iz svetilnice pa verže olje in bombaž proti strani — v bandero. Prižneci pobere nekaj šopkov in razbije spodno rožo; s stranskih altarjev pomeče table, eno razgerne lepo po altarju, eno proti strani na zid nasloni. Okna vse čisto razdrobi, da ne najdeš za dlan velikega stekla več; z drobnimi čepincami je nastlana cerkev. Na zadnje izdere kamniti prag velikih vrat, in jo vdere doli po bregu. En delj gré v germovje, samo da pred za čevelj na široko cerkvenikovo ajdno njivo preora; en slabeji del gré proti

cerkvenikovi hiši, pa oslabí, in kakor kertični rov malo pred hišo pogine v zemljo.

Posebno poredna je še strela na koru bila; tū odpré zaklenjeno omaro ondi shranjenih svetilnic, eno narazen potegne, in eni izmed štirih steklov kotnega vjame, ga razbije, eno čepinico pustí na koru, druge verže v sred cerkve. Smoda ni bilo nikjer nič.

Ali ste slišali že kaj tacega? In resnično je vse. Naj poredniši razbojnik bi si ne bil vsega tega izmislil, kakor ta poredna strela. Vse je razdjano, še le nov veliki altar je razbit, — in cerkva grozno revna. Brodniki so nekđaj sv. Miklavža častili, — al zdaj jim hlapih lajte pred nosom memo vleče, in pred siti horvaškega vina so zdaj ob vodi, pa sv. Miklavžu tudi darovati ne sterpé. Bogati žitni kupci v Ljubljani bi znali še hvaležni biti varhu svojih ladij, sv. Miklavžu.

Vončina.

Iz Ljubljane. Od licealne knjižnice v Ljubljani in od muzeja v Dolu (Lustthal) predsednik društva zgodovinskega v Zagrebu slavní gosp. Ivan Kukuljević v svojem poslednjem potopisu takole piše: „Na povratku svojem iz Mletk (Benedk) sem v Ljubljani so-pet obiskal licealno knjižnico, v kteri sem se prepričal, da njena zbirka glagoljskih rokopisov med naj bogateje zbirke našega carstva spada, in da bi staroslavenskim filologom od velike koristi bilo, ako bi šli za en teden ali za celi mesec v Ljubljano rokopise tiste natančniši preiskavat. — V lepi zbirki rajnega barona Erberga, v njegovem gradu Dolu, dvé uri za Ljubljano, našel sim dokaj stvari, sosebno umotvorov (umetnih izdelkov), kterih se tū nadjal nisem. Tū imel sem priliko obogatiti svoj imenik umetnikov jugoslavenskih z imeni nekterih dosadaj mi neznanih slovenskih umetnikov, in tudi pomnožiti imenik izdelkov, — izdelanih od moč našega naroda. Zraven lepega muzeja ali zbirke starin in umotvorov je tukaj tudi imenitna knjižnica in bogat arkiv; za tega voljo svetjem vsakemu preiskovavcu slavenske povestnice, naj na svojem potu skozi Ljubljano v Italio nikar ne zanemari zbirke Dolske, kjer bo marsikaj našel, česar drugod zastoj išče.“ (Neven.)

Novičar iz mnogih krajev.

Povračilo, ktero bojo gospodarji za opoldansko jed, ktera se popotnim soldatom dati ima, od vsih Svetih naprej skozi prihodnje leto iz cesarske dnarnice dobivalo, je določeno za spodnjo Austrijo po 8½ kr., za Austrijo nad Anizo in Koroško po 6 kr., za Štajarsko, Česko, Marsko, Šlezko in Krajnsko po 7 kr., za Tirole in Laško 9 kr., za Terzaško, Istrijo in Goriško po 8 kr., za 12 izhodnih kresij Galicije, za Dalmacijo in Bukovino po 4 kr., za 7 zapadnih kresij Galicije, za Horvaško, Slavensko in Erdeljsko po 5 kr., za Oggersko in Vojvodino po 5¾ kr. — Vožnja po celi novi železnici čez goro Semering od Mürzzuschlaga do Glognice nazaj, ni terpela unidan več kot 1 uro in 37 minut; skoz veliki predór (tunel), ki je 780 sežnjev dolg, terpi vožnja 3½ minut. — Novidežni poglavar Štajarskega, grof Strasoldo, nastopil je svojo službo 24. t. m. — Prihodnji mesec bo nek že telegraf med Horvatijo in Dalmacijo dodelan. — Iz Turčije še ni nič gotovega, kakor to, da so nek vse angleške in francozke vojne barke v Dardanele pri-jadrane, pa, kakor se pravi, ne da bi se v vojsko vta-knile, ampak le kot priče vojske! Turki so za dnar v silni zadregi, zato je odstopil dozdani minister dnarstva. — En Anglež je obhodil celi svet v 6½ mescih; pred so se potrebovale 3 leta za pot okoli sveta; odkar so pa ro bro di znajdeni, se zamore ta pot v 3 mescih storiti.